

Mr. W. H. Sanders

Amsterdam, 13 december 2009

Mijnheer de Rijmer des Vaderlands,

Uw sonnet over Dirk S. heeft mij vermaakt én pijn gedaan. Vermaakt omdat Dirk al zijn schilderijen kwijt is en hij 's nachts (laten we hopen ook overdag) overal Lakemannen ziet, die hem het leven zuur maken. Pijn gedaan, omdat er nog enige sympathie uit uw gedicht blijkt voor Dirk S.

Mijnheer u beseft niet wat hij en de andere schobbejakken van DSB ons hebben aangedaan. Dacht u dat het leuk was, dat 5 december dit jaar een treurig avondje was, waarbij de maan niet door de bomen scheen en de zon niet in het water, overdag dan. Geen minilaptop voor mijn jongste, maar rolschaatsen! Straks met kerst zitten we niet in Oostenrijk, maar in een bungalowtje op de Veluwe. Wat moeten we daar doen?! Mijn huisje in de Vogezen kon ik dit jaar geeneens verhuren. Dat chaletje raken we nooit meer kwijt, zelfs niet aan straatstenen.

U beschuldigt terloops andere banken van dezelfde praktijken. Ik vrees dat u gelijk heeft. Ik hoop dat ook daar de cliëntèle voor de bijl gaat, want gedeelde smart is halve smart.

Overal zitten polislijers, hypotheekproleten en rentepooiers, daar ben ik intussen wel achter. Grote steuntrekkers als ING en ABN-AMRO worden door de staat (=door ons) beloond.

U kan nog versjes maken, mijn laatste rijmpje dateert alweer van 4 december 2008. Nergens kan ik meer chocola van maken. Armoë troef en schraalhans keukenmeester, dat is het. Bits ben ik, bits gegriefd.

Mr. W. H. Sanders